

Hogere voorziening ingesteld op 30 mei 2011 door de Europese Commissie tegen het arrest van het Gerecht (Derde kamer) van 22 maart 2011 in zaak T-369/07, Republiek Letland/Europese Commissie

(Zaak C-267/11 P)

(2011/C 226/32)

Procestaal: Lets

Partijen

Rekwirante: Europese Commissie (vertegenwoordigers: E. White en I. Rubene)

Andere partijen in de procedure: Republiek Letland, Republiek Litouwen, Slowaakse Republiek, Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland

Conclusies

- vernietiging van het bestreden arrest;
- verwijzing van de Republiek Letland in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Het enige middel is ontleend aan niet-inachtneming van de in artikel 9, lid 3, van richtlijn 2003/87/EG ⁽¹⁾ vastgestelde termijn van drie maanden.

De Commissie meent dat het Gerecht bij zijn onderzoek de eerste en de tweede volzin van artikel 9, lid 3, van de richtlijn als een geheel heeft beschouwd, als gevolg waarvan zijn uitlegging niet in overeenstemming is met de in dat lid gestelde doelen.

Die uitlegging van artikel 9, lid 3, van de richtlijn druist in tegen de uitlegging die het Gerecht zelf heeft gegeven in een andere zaak, waarin het terecht oordeelde dat artikel 9, lid 3, tweede volzin, een afzonderlijke rechtsgrondslag vormt.

Bij haar uitlegging van artikel 9, lid 3, van de richtlijn baseert de Commissie zich op de bewoordingen van deze bepaling, die het doel ervan volkomen weergeven. Wanneer de Commissie het door de lidstaat meegedeelde nationale toewijzingsplan verwierpt, moet de lidstaat dat plan bijgevolg met inachtneming van haar bezwaren wijzigen en kan hij het plan niet uitvoeren zolang de Commissie de wijzigingen niet heeft aanvaard. Voor dit besluit tot aanvaarding van de wijzigingen is geen termijn vastgesteld.

De Commissie wijst erop dat het bij het litigieuze besluit ging om een besluit over de wijzigingen aan het nationale toewijzingsplan en niet over het meegedeelde nationale toewijzingsplan zelf.

Aangezien het Gerecht er niet van is uitgegaan dat in artikel 9, lid 3, tweede volzin, van de richtlijn een andere procedure

wordt vastgesteld, was het echter wel verplicht, de meegedeelde wijzigingen als de mededeling van een nieuw nationaal toewijzingsplan op te vatten, en daarmee ook de termijn van drie maanden onjuist toe te passen.

⁽¹⁾ PB L 275, blz. 32.

Beroep ingesteld op 31 mei 2011 — Europese Commissie/Koninkrijk Zweden

(Zaak C-270/11)

(2011/C 226/33)

Procestaal: Zweeds

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: C. Tufvesson en F. Coudert)

Verwerende partij: Koninkrijk Zweden

Conclusies

- vaststellen dat Zweden zijn verplichtingen krachtens artikel 261, lid 1, VWEU niet is nagekomen doordat het niet de nodige maatregelen heeft genomen om gevolg te geven aan het arrest van het Hof in zaak C-185/09;
- Zweden veroordelen om aan de Commissie op de rekening „Eigen middelen van de Europese Unie” een dwangsom van 40 947,20 EUR per dag te betalen voor elke dag dat de nodige maatregelen om gevolg te geven aan het arrest van het Hof in zaak C-185/09 uitblijven, vanaf de dag waarop het arrest in de onderhavige zaak wordt gewezen tot en met de dag waarop is voldaan aan het arrest in zaak C-185/09;
- Zweden veroordelen om aan de Commissie op dezelfde rekening een vast bedrag van 9 597,00 EUR per dag te betalen voor elke dag dat de nodige maatregelen om gevolg te geven aan het arrest van het Hof in zaak C-185/09 uitblijven, vanaf de dag waarop het arrest in zaak C-185/09 werd gewezen tot de dag waarop het arrest in de onderhavige zaak wordt gewezen of tot de dag waarop de nodige maatregelen worden genomen om gevolg te geven aan het arrest in zaak C-185/09, indien zij eerder worden genomen;
- het Koninkrijk Zweden verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

In het arrest van 4 februari 2010 (C-185/09), Commissie tegen Koninkrijk Zweden, heeft het Hof geoordeeld: